

indarbejdet i praksis, vil kunne være vejledende for faktureringskravets indhold.

I det omfang en tjenesteydelse består af en række enkelttydelser, der har en sådan indbyrdes sammenhæng, at det ikke med mening er muligt at prisfastsætte hver enkelt ydelse, fx udførelse af en retssag, hvor den samlede ydelse består af en række delydelser, som er indbyrdes afhængige og i øvrigt er udtryk for et procesforløb, som er fastlagt i lovgivningen om tilrettelæggelse af retsplejen, kan faktureringskravet opfyldes ved at oplyse den samlede pris samt hvilke ydelser, der indgår heri, uden at delydelserne er prissatte.

Hvis der i forbindelse med administrationen af faktureringsreglen måtte vise sig uhensigtsmæssige konsekvenser, som ikke kan løses ved selvregulering eller gennem retningslinjer fra Forbrugerombudsmanden, giver lovforslagets § 11, stk. 5, ministeren for familie- og forbrugeranliggender bemyndigelse til at udforme en præciserende bekendtgørelse eller undtage et område fra faktureringsreglen.

Den foreslåede faktureringsregel giver mulighed for at ophæve de gældende faktureringsbekendtgørelser. Denne mulighed vil blive overvejet under inddragelse af forbruger- og erhvervsorganisationer.

Til stk. 5

Med forslaget til den ny § 11, stk. 5, foreslås bemyndigelserne efter den gældende prismærkningslovs regler til fastsættelse af administrative regler om prisoplysninger videreført. Om bemyndigelsernes indhold og anvendelse henvises til lovforslag af 3. marts 1977, FT 1976-77, Tillæg A, sp. 601, lovforslag L 172 af 20. februar 1997, FT 1996/1997, Tillæg A, sp. 3641, lovforslag L 36 af 13. oktober 1999, FT 1999/2000, Tillæg A, sp. 1074 og lovforslag L 64 af 27. oktober 2004, FT 2004/2005, Tillæg A, sp. 1677.

Som noget nyt foreslås der indsat en bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om særregler og undtagelser fra reglerne i § 11, stk. 1 - 4. Såfremt der i forbindelse med administrationen af de generelle prisoplysningsbestemmelser viser sig uhensigtsmæssigheder eller behov for særregler, der ligger ud over bestemmelsernes ordlyd, åbner denne hjemmel mulighed for at udstede administrative regler herom. Disse regler kan, som efter den gældende lov, kun udstedes efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og vedkommende erhvervsorganisationer. Såfremt reglerne vedrører en anden ministers ressort, skal der indledes forhandlinger med den pågældende minister. Bestemmelsen finder efter sin ordlyd anvendelse på både prisoplysninger for varer og tjenesteydelser samt for faktureringskravet. Formålet med de nye generelle

bestemmelser om prisoplysninger er imidlertid at undgå detailregulering af området. Bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser om særregler og undtagelser fra reglerne i § 11, stk. 1 - 4, skal derfor anvendes meget restriktivt, og kun hvor der er et tvingende behov. Som eksempel kan nævnes en bestemt type tjenesteydelse, hvor der ikke er krav om prisoplysninger efter § 11, stk. 2, men hvor det senere viser sig, at der er alvorlige problemer med prisgennemsigtigheden. I dette tilfælde vil hjemlen efter § 11, stk. 1, nr. 1, kunne finde anvendelse med henblik på at udstede særregler. Tilsvarende vil reglen kunne finde anvendelse, hvor der i en bestemt branche er et påtrængende behov for særligt detaljerede regler om fakturering med henblik på at sikre prisgennemsigtighed.

Til § 12

Som den gældende prismærkningslovs § 2, bortset fra, at der af lovtekniske hensyn, i den foreslåede bestemmelse kun er en generel henvisning til reglerne i kapitel 2 i kreditaftaleloven (lov nr. 398 af 13. juni 1990 om kreditaftaler med senere ændringer) om beregning af årlige omkostninger i procent uden præcis paragrafangivelse som i den gældende bestemmelse. Endvidere er det i bestemmelsen som noget nyt fastslået, at oplysninger om de årlige omkostninger i procent skal gives på en lige så fremtrædende måde som de øvrige kreditoplysninger, idet denne oplysning er central for forbrugernes vurdering af prisen for køb på kredit. Om bestemmelsens indhold og anvendelse henvises til denne bestemmelses forarbejder. Endelig er der i forhold til den gældende bestemmelse foretaget en sproglig modernisering, således at "udbydes i detailsalg" er ændret til "udbydes erhvervsomtalt til forbrugerne". Der er hermed ikke tilsigtet en realitetsændring.

Adgangen efter § 12, stk. 3, til at oplyse kreditomkostningerne efter stk. 1 i form af et repræsentativt eksempel, hvis dette er den eneste hensigtsmæssige fremgangsmåde, er en undtagelsesbestemmelse, som kun finder anvendelse, hvis det ikke er muligt at give de faktiske kreditomkostninger. F.eks. hvis renten varierer fra dag til dag.

Den oprindelige bestemmelse i prismærkningsloven fra 1977, lovforslag af 3. marts 1977, FT 1976-77, Tillæg A, sp. 601, bestemte, at såfremt varer udbydes i detailsalg med oplysning om, at købesummen kan betales i afdrag, skulle der gives oplysninger om kontantprisen, den samlede købesum, herunder rentebeløb og alle andre tillæg, udbetalingen samt de enkelte afdrags størrelse, antal og forfaldstid. Bestemmelsen blev ændret med lov nr. 395 af 13. juni 1990 for at im-